

Sygdomstegn: Frøens hud skal være hel, uden sår eller områder, der ser røde og irriterede ud. Man skal specielt være opmærksom på området omkring gattet og på indersiden af bagbenene. Der må heller ikke forekomme hudområder, der virker ”vattede” eller svampede, det kan til tider ses på dyr, der har slået sig, og efterfølgende fået infektioner i såret. Oksefrøen skal virke tyk, og når den sidder i hvilestilling, vil den se meget massiv ud, nærmest rund, den må ikke virke lang og slank. Raske dyr vil være nedgravet i bundlaget eller sidde i skjul, hvis de har mulighed for det. Hvis dyret ikke trives, skal man søge kvalificeret hjælp hurtigt og isolere det syge dyr fra andre frøer.

Andet: I Amerika spiser man frølårene fra Amerikansk Oksefrø som en delikatesse. Amerikansk Oksefrø er blevet solgt som haletudser på europæiske planteskoler til udsætning i havedamme. Hvis de på den måde udsættes i den danske natur (hvilket er ulovligt!), er der en risiko for at de fortrænger nogle af vores naturligt forekommende padder.

Lovgivning: Arten er omfattet af CITES Bilag B og kræver derfor en særlig CITES import-tilladelse.

Frøgruppen
www.frøgruppen.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af padder som hobbydyr, disse padder kan også holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.
Ver. 1 2008/9 Carsten Kirkeby.

Pasningsvejledning for Amerikansk Oksefrø

Foto: Henrik Bringsøe.

Videnskabeligt navn: *Rana catesbeiana*.

Dansk navn: Amerikansk Oksefrø.

Udseende: Amerikansk Oksefrø er en stor, grønlig eller brunlig frø med vandrette pupiller. Huden er glat, nogle gange med pletter eller diffuse striber på oversiden, og undersiden er hvid med forskellige plettede mønstre. Bagfødterne har fuld svømmehud. Hos hannerne er trommehinden bag øjet større end øjet, og hos hunnerne er den på størrelse med eller mindre end øjet. I ynglesæsonen får hannerne en gul aftegning på struben, mens hunnerne forbliver hvide. Amerikanske Oksefrøer kan blive op til ca. 20 cm.

Udbredelse i naturen: Amerikansk Oksefrø er oprindeligt udbredt i Nordamerika, men er blevet indslæbt i Sydamerika, Europa og Asien. I naturen lever den tæt ved vand, hvor der er megen vegetation.

Biologi: Amerikanske Oksefrøer jager ved at sidde stille og vente på byttet, og slynger tungen ud for at fange f.eks. insekter og andre dyr som passerer forbi. Frøerne er både dag- og nataktive og jager derfor et bredt udvalg af fødeemner. Haletudserne af Amerikansk Oksefrø lever i 1 til 3 år, før de forvandler sig til frøer. Efter tre til fem år på land bliver frøerne kønsmodne. Hannerne er meget territoriale og kvækker sommetider meget dybt og højrøstet, hvilket i naturen i stille vejr kan høres over en kilometer væk. I naturen indtager de en meget alsidig kost som indeholder bl.a. slanger, orm, insekter, krebsdyr, mus, fisk, andre frøer (også artsfæller) og endda flagermus.

Hold i terrarium: Et terrarium bør ikke være mindre end 100 x 50 x 50 (l x d x h) til én frø, og der skal både være en landdel og en lidt mindre vanddel. Vær opmærksom på at de kan hoppe meget højt, og derfor er det nødvendigt, at terrariet er højt, så frøen ikke kommer til skade. Det er vigtigt, at terrariet har god ventilation for at undgå f.eks. svamp (en stor del af det tætsluttende låg bør være net).

Vanddelens dybde skal være, så frøen kan sidde på bunden med næsen ovenover vandoverfladen. Landdelen skal bestå af noget fugtig jord (ugødet pottemuld) eller barkflis med skjulesteder (et stykke bark, en urtepotte el. lign.), hvor de kan føle sig trygge. Da frøen graver, skal man undgå sarte planter eller dekorationsgenstand, der kan vælte. Om dagen skal temperaturen ligge på omkring 25 grader, og om natten må den gerne falde til 18-20 grader. Der skal overbruses dagligt for at holde en luftfugtighed på ca. 70 %. Det er vigtigt at holde bundlaget i terrariet let fugtigt hele tiden. For at hæve temperaturen kan man sætte en alm. pære ovenover terrariet.

Lyset skal være tændt i 10-12 timer pr. dag.
Terrariet rengøres efter behov, ekskrementer fjernes hver dag.

Foder: Unge frøer fodres hver dag med insekter m.m. (gerne vildtfanget) i passende størrelser (f.eks. kakerlakker, melorm, græshopper). Ældre frøer fodres hver anden til hver tredje dag evt. suppleret med en optøet mus en gang imellem (indeholder meget fedt). Foderet skal suppleres med et passende vitamin- og mineralpulver ved ca. hver anden fodring. Det kan være nødvendigt at vrigge dødt foder fra side til side for at få det til at se levende ud. I starten er dette lidt svært, men med lidt træning og tålmodighed bliver det lettere

Hold med andre dyr: Det frarådes at holde flere end én oksefrø sammen, uanset størrelse, da de måske vil forsøge at æde hinanden.

Adfærd: Oksefrøer er meget lidt aktive, og sidder hele dagen og venter på bytte. Når de opdager byttet, kaster de sig grådigt over det. Hvis man skal sove i samme rum som sin oksefrø, skal man være opmærksom på, at de kan finde på at kvække dybt og højrøstet om natten.

Giftighed: Arten har en hudgift som de fleste andre padder, og bør derfor håndteres så lidt som muligt, og kun af voksne. Brug så vidt det er muligt et glas ved flytning eller sundhedstjek.

Levealder: Der findes ikke data fra naturen, men i fangenskab vil dyr i bedste fald kunne leve over 10 år.